कृत्वा यत् फलमाप्नोति श्रुत्वा तत्फलमाप्नुयात् ।
कार्त्तिके चाष्टमीं प्राप्य पठेद्वा शृणुयादपि ॥ १० ॥
सहस्रयुगकल्पान्तं वैकुण्ठवसतिं लभेत् ।
ततश्च ब्रह्मभवने शिवस्य भवने पुनः ॥ ११ ॥
सुराधिनाथभवने पुनर्याति सलोकतां ।
गङ्गातीरं समासाद्य यः पठेत् शृणुयादपि ॥ १२ ॥
विष्णोः सारूप्यमायाति सत्यं सत्यं सुरेश्वरि ।
मम वक्त्रगिरेर्जाता पार्व्वतीवदनाश्रिता ॥ १३ ॥
राधानामसहस्राख्या नदी त्रैलोक्यपावनी ।
पठ्यते हि मया नित्यं भक्त्या शक्त्या यथोचितं ॥ १४ ॥
मम प्राणसमं ह्येतत् तव प्रीत्या प्रकाशितं ।
नाभक्ताय प्रदातव्यं पाषण्डाय कदाचन ॥
नास्तिकायाविरागाय रागयुक्ताय सुन्दरि ॥ १५ ॥
तथा देयं महास्तोत्रं हरिभक्ताय शङ्करि ।
वैष्णवेषु यथाशक्ति दाने पुण्यार्थशालिने ॥ १६ ॥
राधा नाम सुधावारि मम वक्त्रसुधाम्बुधेः ।
उद्धृताऽसौ त्वया यत्नात् यतः त्वं वैष्णवाग्रणीः ॥ १७ ॥
विशुद्धसत्त्वाय यथार्थवादिने
द्विजस्य सेवानिरताय मन्त्रिणे ।
दाने यथाशक्ति सुभक्तमानसे
राधापदध्यानपराय शोभने ॥ १८ ॥
हरिपादाब्जमधुपमनोभूताय मानसे ।